Lietas Nr.116020014
Lietas arhīva Nr.1-0014-15

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī, 2015.gada 15.aprīlī

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnesis V.Muižnieks,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka Z.Januševska 2014.gada 13.oktobra lēmumu.

Izskatot lietas materiālus, tiesnesis

k o n s t a t ē j a

No sūdzības konstatējams, ka /pers. A/ pārsūdz Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa (turpmāk - "Jēkabpils iecirknis") priekšnieka Z.Januševska 2014.gada 13.oktobra lēmumu Nr.20/16/20-55/47, ar kuru atstāts spēkā /pers. A/ 2014.gada 9.septembrī ar vecākā inspektora S.Ozoliņa lēmumu piemērotais naudas sods 170 *euro* par konstatēto pārkāpumu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- LAPK) 149.^{15} panta ceturtās daļas.

Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma protokolu, 2014.gada 8.augustā, pulksten 22.25, ceļa Vecumnieki – Nereta – Subate 74.km, virzienā no Neretas uz Aknīstes pusi, /pers. A/ vadīja velosipēdu, atrodoties alkoholisko dzērienu iespaidā – minimālā alkohola koncentrācija viņa izelpas gaisā kontatēta 1,7758 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Tādejādi /pers. A/ ir pārkāpis par Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punktā noteiktās prasības un izdarījis LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Par LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu /pers. A/ sodīts ar naudas sodu 170 *euro*. Uzdots arī segt izdevumus 15,65 *euro* par alkohola koncentrācijas organismā noteikšanas pārbaudi. Sods piemērots ar 2014.gada 9.septembra Jēkabpils iecirkņa vecākā inspektora S.Ozoliņa lēmumu. Šo lēmumu persona pārsūdzēja Jēkabpils iecirkņa priekšniekam.

Jēkabpils iecirkņa priekšnieks Z.Januševskis ar savu 2014.gada 13.oktobra lēmumu Nr.20/16/20-55/47 sūdzību noraidīja un atstāja spēkā sākotnējo 2014.gada 9.septembra lēmumu.

Lēmumā secināts, ka lietā nav strīda, ka /pers. A/ 2014.gada 8.augustā pulksten 22.25 uz ceļa Vecumnieki – Nereta – Subate 74.km atradās alkohola reibumā (minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,7758 promiles). Strīds ir par to, vai /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{15} panta ceturtās daļas, jo kā apgalvo sūdzības iesniedzējs, viņš nevis brauca, bet stūma velosipēdu pa ceļu.

Iestāde nav konstatējusi, ka lietā būti iegūti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt protokolā norādītās ziņas. Tieši pretēji, protokolā norādītais apstiprinās ar policijas darbinieku Ģ.Lambas un M.Lazdāna ziņojumiem, ka /pers. A/ vadīja, nevis stūma velosipēdu. Iestāde lielāku ticamību piešķir policijas darbinieku sniegtajam lietas apstākļu izklāstam, iepretim /pers. A/ paskaidrojumiem. Pats /pers. A/ sākotnēji nav iebildis pret protokolā konstatētajiem faktiem un nav sniedzis nekādus paskaidrojumus – vien parakstījies protokolā par to, ka ar šā dokumenta saturu ir iepazinies un viņam ir izskaidrotas LAPK 260.pantā paredzētās tiesības un pienākumi. Iestādes ieskatā, ja persona būtu pilnīgi pārliecināta par

savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem kā secināms, ka /pers. A/ nav izmantojis viņam ar likumu piešķirtās tiesības, tas ir, sniegt paskaidrojumus, iepazīties ar lietas materiāliem, piedalīties lietas izskatīšanā utt.

Apstāklim, ka pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts /pers. A/ pārvietošanās virziens, velosipēda marka, dotajā gadījumā nav nozīmes un tas nevar ietekmēt lietas iznākumu pēc būtības. Arī pārējās informācijas trūkums nevar ietekmēt lēmumu pēc būtības.

Papildus Iestāde norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu, kā to nosaka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa. Arī saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas nosacījumiem, policijas darbinieki pilda likumā noteiktos uzdevumus. Nav konstatēts, ka policijas darbinieki sūdzības iesniedzējam bez pamatota iemesla būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, sagrozot lietas faktiskos apstākļus.

/pers. A/ tiesai iesniegtajā sūdzībā uzskata, ka sūdzību iestāde izskatījusi vienpusīgi, paviršu un neobjektīvi. Sūdzības iesniedzējs /pers. A/ lūdz atcelt Jēkabpils iecirkņa priekšnieka lēmumu Nr.PC 090392 un izbeigt administratīvo lietvedību. Lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

Tiesnesis, pārbaudījis sūdzības pamatojumu, sūdzības iesniedzēja argumentus, administratīvā pārkāpuma materiālus, atzīst, ka Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2014.gada 13.oktobra lēmums par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 090392 ir pamatots un nav pamata tā atcelšanai un lietas izbeigšanai.

Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums pamatā ir pareizs un pietiekams. Saskaņā ar LAPK 289^{13}. panta trešo daļu tiesnesis pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Lēmumā ir analizēti un argumentēti gan lietas apstākļi un iegūtie pierādījumi, gan to ticamība un nozīme. Nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu tos apšaubīt.

Izskatot sūdzību, tiesa izsaka papildus apsvērumus par sūdzības iesniedzēja argumentiem.

Saskaņā ar LAPK 243.panta ceturto daļu „Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona".

Savā sūdzībā /pers. A/ norāda uz atšķirīgiem apstākļiem un pierādījumiem. Taču tiesai netika norādīti un/vai iesniegti papildus pierādījumi, vai norādīts uz papildus veicamām procesuālām darbībām, kas varētu pierādīt pretējo administratīvā protokolā norādītajiem apstākļiem. Arī lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti atšķirīgi apstākļi.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu "Pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā". Tādejādi, administratīvā pārkāpuma sastāvu konstatē pēc lietā esošiem pierādījumiem to kopsakarā.

Pierādījumu kopuma nozīme atzīta arī tiesu judikatūrā, izskatot līdzīgas sūdzības. „Savukārt attiecībā uz videoieraksta neesamību apgabaltiesa norāda, ka konkrēta pierādīšanas līdzekļa trūkums (ja vien tiesību normas tieši nenosaka konkrētu līdzekļu izmantošanu pierādījumu nostiprināšanai) pats par sevi nenozīmē, ka administratīvais pārkāpums nav konstatējams. Vēl jo vairāk, tas nevar būt pamats personas atbrīvošanai no atbildības, ja pārkāpums konkrētās personas darbībās ir konstatējams ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Šādā gadījumā ir jāvērtē esošo pierādīšanas līdzekļu pietiekamība, lai noteiktu konkrētās personas vainu un atbildību.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesas ieskatā, tāda pārkāpumu fiksējoša tehniskā līdzekļa kā videoiekārtas izmantošanas trūkums konkrētajā gadījumā pats par sevi nenozīmē, ka pārkāpums pieteicēja darbībās nav konstatējams." *(Administratīvās apgabaltiesas 2012.gada 18.maija spriedums lietā /AA43-0591-12/10).*

Jānorāda, ka šie secinājumi minētajā lietā tika izdarīti, pat vērtējot mērierīces – radara "Stalker Dual" darbību, kuram tehniski ir paredzēta arī videofiksēšanas funkcija.

Savukārt no izskatamās sūdzības lietas apstākļiem nav konstatējams, ka fiksējot parkāpumu būtu veikts vai būtu pamats veikt videoierakstu, vai būtu izmantojami citi pierādīšanas līdzekļi.

Nav pamatots arī sūdzības iesniedzēja arguments, ka procesuālos pārkāpumus veido atšķirības starp administratīva pārkāpuma protokolu un 2014.gada 9.septembra lēmumu, kā arī minētā lēmuma nepilnīgais teksts.

Katram no šiem minētajiem dokumentiem ir sava procesuālā un juridiskā nozīme. Administratīvā pārkāpuma protokols ir procesuāls dokuments lietas apstākļu un lietvedības atspoguļošanai. LAPK 246.pants nosaka prasības administratīva pārkāpuma protokola saturam, t. sk., tajā norāda pārkāpuma būtību. Saskaņā ar LAPK 243.panta 15.daļu protokolā norāda arī pierādījumus.

Savukārt ar lēmumu tiek novērtēti lietas apstākļi un norādīts secinājums par to. Lēmums ir administratīvās lietvedības rezumējošais dokuments. Vispārējās prasības lēmuma tekstam noteiktas LAPK 274.panta otrajā daļā. Šajā lietā, saskaņā ar LAPK 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu. Tātad tajā jātspoguļo pārkāpuma tiesiskā sastāva konstatējums un piemērotais sods.

Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, LAPK 149.[15] panta ceturtās daļas sankcija nosaka konkrētu sodu - naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam viens simts septiņdesmit *euro* apmērā.

Atbilstoši pārkāpuma tiesiskajam sastāvam lēmumā atspoguļota gan konkrētas personas transportlīdzekļa (velosipēda) vadīšana, gan konstatētā alkohola koncentrācija. Atbilstoši atspoguļots arī piemērotais sods, kas atbilst LAPK 32.panta nosacījumiem.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu un 289.[13] pantu, tiesnesis

n o s p r i e d a

sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2014.gada 13.oktobra lēmumu Nr.20/16/20-55/47, par 2014.gada 9.septembra vecākā inspektora S.Ozoliņa lēmumu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības datums – 2015.gada 16.aprīlis.

Tiesnesis V. Muižnieks